

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РІВЕНЬ ТА ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Починаючи з 1991 року, наприкінці серпня все свідоме українство з великим натхненням святкує найголовніше свято нашої держави — річницю незалежності. Ми всі в цей час замислюємося над тими здобуттями і проблемами, які принесла ця, безумовно, історична подія. Вже сьогодні ми можемо однозначно стверджувати, що такі величні здобуття є.

По-перше, це набуття Україною державності. 24 серпня 1991 року Верховна Рада УРСР прийняла «Акт проголошення незалежності України». Наша держава стала незалежною, на її території набула чинності Конституція та Закони України. Цей документ завершив радянський етап в історії України та відновив державність. Усі намагання та подвиги українців протягом століть привели до втілення вікової мети — створення незалежної держави.

По-друге, важливим етапом стала розбудова державності на конституційних засадах. Прийняття Основного Закону 28 червня 1996 року завершило процес становлення політичної системи як цілісного організму зі сталим і визначеним характером інститутів держави. Було зафіксовано, що Україна є суверенна, незалежна, демократична, соціальна і правова держава. У межах конституції людина має набуття свободи як особистості, можливість вільно самовизначатися в житті.

По-третє, до безперечних досягнень незалежності треба віднести виростлу, причому

помітно, відкритість як перед ЗМІ, так і перед структурами громадянського суспільства. Кожна людина має право знати свою історію без купюр. Це стосується не тільки минулого, але й сучасного. ЗМІ мають можливість обговорення проблемних сторін розвитку суспільства, політичного процесу в Україні, взаємодіючої країни у міжнародному просторі.

Для нас, працівників Вищої школи України, в ці святкові дні, напередодні нового учбового року є привід замислитися над тими рисами, які повинні бути притаманні випускнику вищого навчального закладу. Сумуючи думки політиків і провідних фахівців у галузі історії, політології, філософії, педагогіки та інших гуманітарних дисциплін, можна констатувати, що вітчизняному випускнику, окрім професійних знань, повинні бути притаманні сучасне мислення і політична культура, патріотизм і ментальність людини, що орієнтована на загальноєвропейські цінності. Таку можливість надає молоді якісна освіта. В нашій країні для цього, з перших років функціонування України як незалежної держави, робиться багато. Одним із важливих етапів підвищення якості освіти і її наближення до європейських стандартів було входження в Болонський процес. При цьому підвищується самостійність ВНЗ, зростає роль наукової та педагогічної громадськості. Багаторічні дослідження в галузі освіти, як за кордоном, так і в Україні, дають можливість стверджувати, що показником високоякісної осв-

іти є знання власної історії і повага до неї, знання іноземних мов і спроможність спілкуватися ними, вільне користування комп'ютером і іншими сучасними засобами інформації та зв'язку. Освіта цією цілями, до рівня яких ми повинні довести наших студентів, а вони до цього прагнуть.

Наш університет з кінця 80-х років минулого сторіччя і по поточний час, завжди намагався йти в авангарді реформ відносно рівня та якості освіти. Саме в нашому, тоді ще інституті механізації та електрифікації сільського господарства, була введена модульна система оцінки знань студентів. Це рішення було одним з перших як в Україні, так і на теренах тоді ще існуючого СРСР. Пізніше модульна система була доповнена предметно-модульною. Наші студенти, починаючи з середини 90-х років, почали постійно проходити практику в індустріально розвинутих країнах — Великобританії, Данії, Нідерландах, Греції, Швейцарії та в багатьох інших. Вже багато років ми робимо рішучі кроки, щоб наші випускники були забезпечені робочими місцями.

Викладачі і студенти впевнено опановують Болонський процес. Наш колектив в умовах сучасної незалежної України здатний досягти нових яскравих звершень.

Бабічев Є.Р.,
доцент кафедри ЮНЕСКО
«Філософія людського спілкування»,
філософії та історії України